

תת"ע 2301/08/18 - מדינת ישראל נגד לי מסיקה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2301-08-18 מדינת ישראל נ' לי מסיקה
לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשמת: לי מסיקה

הכרעת דין

ביום 2.1.2019 ולאחר שמיעת הראיות, הודעתי כי מצאתי לזכות את הנאשמת מהמיוחס לה בכתב האישום וזאת לפי סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, ואני מבהירה כי זיכוי זה נעשה מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה רכיבה על אופניים חשמליים, במעבר החצייה, בניגוד לחוק.

ביום 10.10.2018 כפרה הנאשמת במיוחס לה, ציינה כי לא נהגה במעבר חצייה, אלא ירדה מהאופניים, החזיקה אותם ביד, ובאופן הזה חצתה את המעבר.

עוד הוסיפה ואמרה באותו מעמד, כי בסמוך למקום עמידת השוטרים, הייתה התקהלות של רוכבי אופניים, כנראה מן הסיבה שנעצרו לצורך מתן דו"חות, וכשהשוטר ראה אותה מתקרבת לעברו, אמר לה שהיא מקבלת דו"ח, זאת אף על פי שציינה באוזניו, כבר באותו המעמד שהיא לא רכבה עליהם, אלא ירדה מהם והולכה אותם כשהיא חוצה ברגליה את מעבר החצייה.

ביום 2.1.2019 נשמעו הראיות.

בפרשת התביעה העיד השוטר **רס"ר עזרי רחמים**, אשר הגיש את הדו"ח אשר רשם, **ת/1**, וכן הגיש שרטוט של המקום - **ת/2**.

בחקירתו הראשית הקריא את אשר רשם בדו"ח, כי הנהגת רכבה על אופניים חשמליים במעבר חצייה, וזה כאשר עמד סטטי מתחת לגשר, בצידו המערבי, כאשר הבחין בעבירה בבירור והיה בקשר עין רצוף עימה.

עוד ציין כי בתגובה לחשד, אמרה לו הנאשמת: "לי יש מה לעשות היום, כנראה שלכם אין מה לעשות, משעמם לכם, גנבו לי את האופניים 3 פעמים, לכו תתפסו אותם, תיתן לי דו"ח, נראה מי ישלם את זה, אין תמרור שאוסר לרכב במעבר חצייה".

העד בחן את דו"ח העיסוק שהוגש לו על ידי התביעה, וציין שאף על פי שלא רשום מי היה עימו במשמרת, הר שהוא איננו יכול לומר שלא היה עימו שוטר נוסף, זאת מכיוון שלא ציין בדו"ח אם היה לבד או לא (עמוד 3, שורות 10-16).

בחקירתו הנגדית מאשר השוטר כי התמונות שצילמה הנאשמת הן תמונות מהמקום (אף על פי שאין מחלוקת כלל לעניין זה).

כאשר הנאשמת מציגה לעד תיאור, כי באותו היום היו מספר רוכבי אופניים שנעצרו על ידם, שהשוטר היה עם שוטרת נוספת, שהייתה התקהלות, ואנשים שם דיברו בקול והיו צעקות, וכי ייתכן שלאור אותו אירוע לא ראה היטב את אותה הרוכבת על האופניים, שכן היא יודעת את החוק, ועוד קודם שחצתה, ירדה מעל האופניים, החזיקה אותם ביד, ועברה את המעבר בהליכה, עונה השוטר: **"אני לא זוכר מה שאת אומרת, שהייתה התקהלות, והיו הרבה אנשים"** (עמוד 3 ועמוד 4, שורות 24-32, ושורה 1 בהתאמה).

בהמשך השוטר לא שולל שייתכן שעצרו מספר רוכבי אופניים, אולם הוא לא זוכר זאת, כי הוא לא ציין זאת בדוח וייתכן שהיו כמה שביצעו את אותה עבירה, אולם מדגיש **"לא ייתכן שהתבלבלתי בתגובות"** (עמוד 4 שורות 2-6).

לשאלת בית המשפט, הדגיש השוטר כי הוא נותן דו"חות אך ורק על מה שראו עיניו, וייתכן שהייתה התקהלות, אולם אם הוא לא ציין זאת, ייתכן שהיה מדובר באירוע שלא שווה "התייחסות", בכל מקרה, מדגיש השוטר, כי אם היו 5 או 7 רוכבים, הוא היה מציין זאת (עמוד 4, שורות 14-18).

פרשת ההגנה:

העידה הנאשמת, הסבירה באופן מפורט את כיוון הליכתה, הדגישה את העובדה כי כששביל האופניים נגמר בסמוך למעבר החצייה, ירדה מעליהם, החזיקה אותם ביד, והחלה ללכת, כאשר באותו רגע השוטרת שהייתה עם השוטר סימנה לה לעצור. עוד ציינה שהיו חילופי דברים עם השוטר, כאשר נאמר לה שאסור לה גם ללכת עם האופניים על גבי המעבר, אלא שעליה "לעשות סיבוב".

בחקירה הנגדית נתברר, כי הדו"ח לא נמסר לנאשמת בשטח, אלא נשלח אליה בדואר, כך שחתימתה איננה מתנוססת על גבי התגובה, כאשר לעניין זה מבהירה שבגלל ההתקהלות שהייתה, השוטר מסר לה כי הדו"ח יגיע אליה לכתובתה לאור הפרטים שמסרה.

הנאשמת שוללת את ההנחה של המדינה שמיהרה אותו יום, שהיא הייתה בדרך לשיעור או כי הייתה סטודנטית אותה העת.

עוד מבהירה כי היא לא ראתה את השוטר לפני שירדה במעבר החצייה, ולא ראתה את הניידת, כי המיקום שהם נמצאים נסתר מן העין, במקום ששם חצתה בהליכה.

הנאשמת הבהירה כי הייתה התקהלות עוד קודם שהגיעה למקום הניידת והשוטרים, ושניהם, הן השוטר והן השוטרת, התנהלו באורח מקצועי ונחמד, אולם הדברים הרשומים אינם נכונים.

דין והכרעה:

שמעתי את עדות השוטר ועדות הנאשמת, עיינתי בדו"ח, והתרשמתי מאמינות שני העדים גם יחד, לפיכך מצאתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק מן הטעמים כדלקמן:

1. השוטר לא כפר בעובדה כי ביחד איתו הייתה שוטרת נוספת, אף לא כפר בעובדה כי ייתכן והיו רוכבים נוספים במקום, ובעיקר נתתי דעתי לעובדה כי הדו"ח נשלח לבית הנאשמת ולא נמסר לידיה במקום ובעת ביצוע העבירה הלכאוריים, כך שייתכן שהשוטר אכן התבלבל בין מספר אירועים, ובין מספר נאשמים, וכך אף בלבד בין התגובות אחד של האחר.

2. בעניין התרשמותי מן הנאשמת אומר, שהנאשמת ניהלה את ההוכחות באופן מנומס, תוך שהשתמשה במילים שאינן מתיישבות עם התגובה שלה בדו"ח, בוודאי אינן מתיישבות עם העובדה שציננה כי התנהלות השוטרים הייתה מקצועית ומנומסת, ולא מצאתי לגשר על הפערים הגדולים בין תיאור העבירה, התגובה של הנאשמת, לבין עדותה בפניי.

3. בנוסף, השוטר ציין כי רשם את כל הפרטים בפנקס ואותם העביר מאוחר יותר לדוח, כך שללא אותו דף עליו רשם את הפרטים בעת האירוע, הרי שכל הרשום בדוח הינו בבחינת עדות שמיעה, ללא הראייה הטובה, ייתכן כי לו צורך דף טיוטא זה, ניתן היה להתחקות על הנעשה בעת האירוע.

4. לא יכולתי לגשר על הפערים בין תיאור העובדות שתיארה בפניי הנאשמת לבין תיאור האירוע שתיאר השוטר ונראה כי מדובר בשני אירועים שונים לחלוטין שאין ביניהם כל קו ותיאור מקשר, ומכיוון ששני העדים היו אמינים בעדותם, אינני יכולה להרשיע.

5. מכיוון שהשוטר לא רשם את דבר הימצאות שוטרת נוספת עימו, מאידך לא כפר בכך, הרי שלו הייתה שוטרת נוספת, אשר הייתה כותבת מזכר לגבי האירוע, ניתן היה לדעת אם אכן היו מספר רוכבי אופניים אשר נעצרו באותה

העת, ובמקביל, האם הייתה תרעומת מצדם, והאם האירוע היה אירוע כזה שניתן היה לבלבל בין רוכב אחד לאחר.

בהיעדר מזכר שכזה, ברור כי לא ניתן להכריע מה אירע שם.

לפיכך, ובסופו של דבר לא מצאתי, כי ניתן להרשיע את הנאשמת במיוחס לה, ואני מורה על זיכוייה מחמת הספק.

המזכירות תעביר העתק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ט, 24 ינואר 2019, בהיעדר הצדדים